ابتدا قواعد را بیاموزیم

بازی در زمین «دیگری»

ماندانا ملاعلی

همه یـــک روز کودک بوده ایم و با قواعد بازی آنها آشـــناییم. انسان‌های کوچک و ساده‌ای که هنوز با دنیای پیچیده بزرگترها آشنا نشده‌اند اما در عین حال بازی هایشان قواعد سختگیرانه خود را دارد.
وقتی کودکی به خانه دیگـــری می‌رود و در زمین غریبه‌ها بازی می‌کند ناچار اســـت قواعد او را بپذیرد. عروســـکی را که او به دستش می‌دهد قبول کند و نقشی که او می‌دهد در بازی بپذیرد. این قوانین ساده اما ناعادلانه مربوط به وقتی است که یک کودک در زمین همسایه بازی می‌کند.
اما وقتی کودک بزرگ می‌شود و عروسک‌های ساده کودکی جای خود را به وســـایل پیچیده بازی مثل لوازم دیجیتالی و ارتباطی نوین می‌دهد هنوز قانون بازی عوض نشده است.
این بار زمین بازی یک مکان فیزیکی نیست. یک مکان مجازی اســـت که در آن حقایق زندگی شـــما رقم می‌خورد؛ زمینی که متأسفانه هنوز خانه همسایه است.در اغلب موارد نه سخت افزار و نه نرم افزار آن توسط ساکنان خانه ما ساخته نشده است.
بیگانه‌ها آن را ســـاخته‌اند، برای خودشـــان، فرهنگ خودشان ونیازهای خودشان که چه بسا این فرهنگ در بسیاری موارد نه تنها با ما همسو نیست، بلکه در تناقض یا تضاد هم هست.

با نگاهی به محصولات رســـانه‌ای و ابزارهـــای ارتباطی نوین و محتوای تولید شده در آن می‌توان به این ماجرا پی برد.تبعیض‌های نژادی در فیلم‌ها و بازی ها، کدهای خصمانه مربوط به مذاهب اسلامی در تولیدات فرهنگی، نمادهای خاصی کـــه ابرقهرمانی این همســـایه‌های فرهنگـــی را در بازی برجسته می‌کند و.... همه ساده ترین چیزهایی است که می‌توان در یک نگاه گذرا دریافت.

اما وقتی در زمیـــن دیگران بازی می‌کنید چه باید بکنید که ابتکار عمل را به دست بگیرید؟

قـــدرت متقاعدســـازی از طریق محتـــوای مناســـب، تولیـــد محتوا و ســـاختارهای مبتکرانـــه و خلاقانه، بومی‌ســـازی هرچه بیشـــتر اطلاعات و اســـتفاده از این ابزارها و محتواهای ارتباطی با دقت و وسواسی که لازمه آن ســـواد رسانه‌ای اســـت و افزایش روز افزون دانـــش و علم که زبان این روزگار است بســـیار ظریفانه می‌تواند کمک کند تا شـــما زمین بازی را به خود اختصاص دهید. این برآیند کلی دیدگاه‌هـــای متخصصـــان ارتباطات است.

■ **یک شورا برای یک شبکه**

جامعه شـــبکه‌ای سال‌ها است که شکل گرفته و تارهای آن مدتی است که جامعه ما را نیز در بر گرفته است. ازدواج‌های مجازی، خریدهای مجازی، دزدی‌ها و کلاهبرداری‌های مجازی و کیف قاپی‌های مجازی و زبان و ادبیات مجازی نیز از مزایا و معایب این ورود دیر هنگام است.

شورای عالی فضای مجازی اسفند ۱۳۹۰ به فرمـــان رهبر معظم انقلاب تشکیل و موظف شد مرکز ملی فضای مجازی کشور را راه‌اندازی کند.

در اهمیت این شـــورا همین بس که بالاترین مقام از قوای ســـه گانه و نهادهای فرهنگی و سیاسی و امنیتی کشور در آن عضو هستند.

رئیـــس جمهور، رئیـــس مجلس شورای اســـلامی، رئیس قوه قضائیه، رئیس سازمان صداوسیما، دبیر شورا و رئیـــس مرکز ملی فضـــای مجازی، وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات، وزیر فرهنگ و ارشـــاد اسلامی، وزیر علوم، تحقیقات و فنـــاوری، وزیر آموزش و پـــرورش، وزیر اطلاعـــات، وزیر دفاع، معاون علمی و فناوری رئیس‌جمهور، رئیس کمیســـیون فرهنگی مجلس شـــورای اسلامی، رئیس ســـازمان تبلیغات اســـلامی، فرمانده کل سپاه پاسداران انقلاب اسلامی،فرمانده ناجا و دادستان کل کشور اعضای حقوقی این شورا را تشکیل می‌دهند.

بخشی از وظایف و اهداف این شورا توسط دبیر آن چنین اعلام شده بود:

شـــورای عالی فضـــای مجازی بر اهمیت گســـترش فرهنگ اســـلامی ایرانی در فضای مجازی و بهره‌گیری از فرصت‌ها در جهت پیشرفت کشور ضمن صیانت از آســـیب‌های تســـلط فرهنگ، زبـــان و ارزش‌های غربی در این فضا تأکید دارد. مدیریت حوزه‌های مختلف کشـــور برای ورود به فضای مجازی از وظایف این شـــورا اســـت. محمد حسن انتظاری دبیر سابق این شـــورا که با توجه به تحولات فناوری و همگرایی تمـــام مجراهای ارتباطی و اطلاعاتی بر بســـتر شبکه اینترنت پیش‌بینـــی کـــرده بود که تا ســـال ۲۰۲۰ اتصـــال همه ابزارهای زندگی بشـــر به اینترنت را در قالب «اینترنت همه اشـــیا» در پیش خواهیم داشت. چشـــم اندازی که وی ترســـیم کرده است بی‌شـــباهت به دنیایی که بیش از دودهه قبـــل تافلر پیش‌بینی کرده بود نیست: «توســـعه و تلفیق هوش مصنوعی با موجودات زنده (ارگانیزم ســـایبرنتیک)، ایجـــاد محیط‌هـــای

> قدرت متقاعدسازی از طریق محتوای مناسب، تولید محتوا و ساختارهای مبتکرانه و خلاقانه، بومی‌سازی هرچه بیشتر اطلاعات و استفاده از این ابزارها و محتواهای ارتباطی با دقت و وسواسی که لازمه آن سواد رسانه‌ای است و افزایش روز افزون دانش و علم که زبان این روزگار است بسیار ظریفانه می‌تواند کمک کند تا شما زمین بازی را به خود اختصاص دهید

واقعیت مجازی، ابزار هیبرید و جامع برای تمام فضای ارتباطات و اطلاعات و تلویزیون‌هـــای تعاملـــی» از جمله تحولاتی اســـت که با آن در سال‌های آتی مواجه خواهیم بود. لزوم صیانت اطلاعات حیاتی و ملی کشـــور،حفظ هویت ملی، اعمـــال حاکمیت ملی و ظهور قدرت‌های جدید در عرصه‌های گوناگون اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و سیاســـی از پدیده‌های ناگزیر جهان شـــبکه‌ای اســـت که ما به سمت آن پیش می‌رویم و همان‌گونه که علمای ارتباطات نیز گفته‌انـــد کارآمد ترین ســـرمایه در این عرصه تجهیز شدن به ســـلاح علوم و فنـــاوری در عرصه بین‌المللی است.

گذر از شـــیوه‌های سنتی کشور به سمت نظام نوین چیزی است که این شورا در برنامه کار خود دارد.

بـــزودی بایـــد تمـــام عرصه‌های اجتماعـــی، اقتصـــادی، فرهنگـــی و سیاسی کشـــور جهت ورود به عرصه فضای مجازی مدیریت شود. استفاده از فرصت‌ها برای گســـترش فرهنگ ملی در این فضـــا از دیگر برنامه‌های پیش رو است که برای رسیدن به آن باید بخش‌های فرهنگی کشور همگام با تحولات فضای مجازی و بر اســـاس آموزه‌هـــای اســـلامی حرکت کنند تا فضایی سازگار با اسلام و فرهنگ ملی ایجاد شود. این شـــورا بیش از پیش بر گسترش اقتصاد اطلاعاتی و دانش بنیان و توسعه اجتماع انسانی بر پایه شـــبکه اینترنت و جذب اســـتعدادها بویژه در حوزه محتوا در فضای مجازی تأکید دارد، چیزی که سبب شده است غرب با جذب استعدادهای درخشان در همه زمینه‌های علمی از امروزآینده را طراحی کند.

■ **زمین بازی را مال خود کنیم**

با پیشـــینه فرهنگی غنی و زمینه دینی و معنوی جوانان جامعه و آموزش و آگاهی می‌توان فضای ســـایبری را متحول ساخت. این اعتقادی است که رئیس جمهور برآن تأکید دارد.

ریاســـت جمهوری نیـــز به عنوان رئیس این شورا در نطقی به مناسبت روز جهانی ارتباطات در ســـال ۹۳ بر پایان دوران پیام‌های یک‌طرفه تأکید کرده و به زمانی اشاره کرده است که جایگاهی برای اســـتبداد پیام وجود نداشته و پیام‌ها از طریق تریبون‌های یک‌طرفه اعلام نمی‌شود.

دکتـــر روحانی با بیـــان اینکه هر پیامی کـــه در دنیا بازتابی وســـیع‌تر دارد، قوی‌تر و تأثیرگذارتر است، گفت: دنیای سایبری باید یک فرصت تلقی شـــود، نه اینکه به گونه‌ای باشـــد که گویا به‌خاطر اضطـــرار و ناچاری وارد آن شده‌ایم.

دکتر روحانی بـــا بیان اینکه امروز مفهـــوم علم، ترویـــج و تبلیغ در دنیا تغییر کرده اســـت، می‌گوید در عصر امروز نمی‌توان بدون استفاده از فضای جامعه جهانی به دنبال اجرای اقتصاد مقاومتی بود. به اعتقاد وی در مســـیر مقابلـــه با تهاجم فرهنگی باید فعال و شجاع وارد صحنه شد و نباید منزوی و ترســـو باشـــیم، باید بخش وسیعی از فضـــای مجـــازی را دانشـــجویان، فرهیختگان و جوانان کشور در اختیار گرفتـــه و هویت اســـلامی –ایرانی و اسلام رحمانی را به دنیا معرفی کنند.

■ **الفبا را بیاموزیم**

داســـتان را از بازی بچه‌ها شـــروع کردیم بیایید بـــه همان جا هم ختم کنیم. هیچ کـــس کودکی را که الفبا نیاموخته برکرسی استادی نمی‌نشاند. اگر نگاهی به تاریخچه شبکه‌ای شدن جهان بیندازیم می‌بینیم که اینترنت در دهه ۱۹۶۰ توســـط ســـازمان‌های نظامی ایـــالات متحـــده امریکا برای انجـــام پروژه‌هـــای تحقیقاتـــی برای ســـاخت شبکه‌ای مســـتحکم، توزیع شـــده و باتحمل خطا سرمایه گذاری شـــد. این پژوهش به همـــراه دوره‌ای از ســـرمایه‌گذاری شخصی بنیاد ملی علـــوم امریکا برای ایجاد یک ســـتون فقرات اینترنت جدید، ســـبب شد تا مشـــارکت‌های جهانی آغاز شود و از اواسط دهه ۱۹۹۰، اینترنت به صورت یک شـــبکه همگانی و جهانشمول در بیاید. یعنی ۲۶ ســـال اســـت که دنیا رسماً وارد شبکه شده و ۳۰ سال پیش از آن امریـــکا در مـــوردش تحقیق و بررسی کرده است.

■ **اینترنت در ایران**

خیلـــی زود اینترنت وارد شـــد و بزودی نخســـتین دامنـــه «ir» برای ایـــران ثبـــت شـــد.آنچه در غرب به پشتوانه نظامی پدید آمده بود در ایران برای مدت‌ها در سطح جامعه محدود به وب‌گـــردی و ارتباطات راه‌دور و در دانشـــگاه‌ها تحقیقات علمی می‌شد. همان ســـال‌هایی که نخستین سواد آموختگان دانش رسانه‌ای از مدارس غرب فارغ التحصیل می‌شدند، ما هنوز الفبـــای وب داری و شـــبکه گردی را نیاموخته بودیم که هریک دامین دار و فعال مجازی شـــدیم آن هم وقتی که دست به گریبان محدودیت پهنای بانـــد و ذوق زدگی محتوای بی‌انتهای تحت وب و چالش فیلتر و فیلتر شکن و تحریم خدمات دهندگان و میزبانان وب بودیم.

تجـــارت الکترونیـــک را نیز بدون اعتبار جهانی در این شبکه آغاز کردیم. از ســـال ۱۹۹۳،که ایران به شـــبکه جهانی پیوست، تعداد کاربران اینترنت در ایران روند فزاینده‌ای داشته‌اســـت. حتـــی تا ۱۰ ســـال پیـــش محتوای فارسی تولید شـــده در فضای وب به قدری اندک بود که در جست‌وجوهای اینترنتی چیزی عایدمان نمی‌شد.

پس ما خیلی زود به شبکه پیوستیم اما خیلی دیر به فکر ســـاماندهی آن افتاده‌ایم.گرچـــه در صـــورت آموزش فراگیر سواد رسانه‌ای و تبیین اهمیت تولید محتوای علمی و فرهنگی، چنان که بزرگان نیز بر آن باور دارند، امروز پتانســـیل زیادی میان جوانان وجود دارد که بتوان به تســـخیر شبکه‌های مجازی توسط محتوای خودی امیدوار بود. نگاهی بـــه خیل کاربران ایرانی و جوان شـــبکه‌های اجتماعی مؤید این باور است.

تنها کافی است اندیشه‌های کاربران متمرکز و هدفمند باشـــند و به جهان شبکه‌ای به عنوان یک استراتژی آینده نگر نه یک تفریح زودگذر نگاه شـــود. آغاز آموزش سواد رسانه‌ای در مدارس ایران را می‌توان در این راه به فال نیک گرفت.

جنوب ایران پایگاه نخستین نشریه فکاهی

طنز از چه زمانی به مطبوعات راه پیدا کرد؟

گراور

مهرداد حسین پور

طنـــز در ادبیات ایران ســـابقه‌ای دیرینه دارد. اشـــعار حافظ، مولانا و فردوسی بزرگ نیز خالی از رگه‌های طنز نیســـت. اما با روزنامه دار شدن و روزنامـــه خوان شـــدن ایرانی‌ها در دوره قاجار، مدت زیادی طول نکشید که نشریات طنز نیز جای خود را در مطبوعات ایران پیدا کردند. در دوره مظفر الدین شاه، پا به پای تحولاتی چون تشکیل انجمن معارف، تأسیس مـــدارس نوین، روزنامه‌هـــا نیز رو به گسترش بود و در دنباله آن طنز نیز به‌عنوان قالبـــی تأثیر گذار و جذاب، جای خود را پیـــدا کرد. اما در اینکه نخســـتین پایگاه نشـــریات طنز در دوره قاجاریـــه در کجای ایران بوده، مانند همه چیز دیگر بین تاریخدانان اختلاف اســـت. برخی از بوشـــهر نام می‌برند و برخی دیگر از تبریز.

بندر بوشهر در سده‌های گذشته، جـــزو پایگاه اولین‌ها در کشـــور بود. موقعیت بندری این شهر و نقش مهم دریا و کشـــتیرانی در ارتباطات بین المللی روزگار قاجار، باعث شـــده بود این شهر بیش از نقاط دیگر ایران تحت تأثیر تحولات اقتصـــادی، اجتماعی و سیاســـی بین‌المللی قرار گیرد.در عصر قاجار، روشـــنفکران بوشـــهری با محافل و روزنامه‌های اپوزیســـیون خارج از کشـــور در ارتباط دائم بودند و مقالات و اخبار بوشـــهری‌ها و بندر بوشـــهر در نشریاتی چون «حکمت» و «ثریـــا» در مصـــر، «اختـــر» در اسلامبول، «حبل المتین» در کلکته هند و حتی «قانـــون» «میرزا ملکم خان ناظـــم الدوله»در لندن به چاپ می‌رسید.«میرزا آقاخان کرمانی» در نامه‌ای به «میرزا ملکم خان» نوشت: «روزنامـــه قانـــون در بوشـــهر غوغا کرده اســـت.» روی همین مســـائل بود که‌بندر بوشـــهر جزو نخســـتین شهرهای ایران بود که در آن چاپخانه و روزنامه به وجود آمد و نخســـتین هفته نامه مصـــور و کاریکاتوردار در ایران بـــا عنوان «طلوع»، در ســـال ۱۳۱۸ ه. ق (۱۹۰۰ م) در بوشـــهر به طبع رسید.

نشـــریه طلوع مصور، ۶ سال قبل از پیروزی انقلاب مشروطه و ۶ سال قبل از نشریه هفتگی ملانصرالدین، در بوشـــهر توســـط عبدالحمیدخان ثقفـــی ملقب بـــه متین الســـلطنه انتشار می‌یافته است. قریب به اتفاق محققان تاریخ مطبوعات این نشریه را نخستین نشریه فکاهی و کاریکاتوری ایران می‌دانند. کویل کوهن، در کتاب تاریخ سانســـور مطبوعـــات در ایران می‌نویسد: «نخســـتین نشریه‌ای که سرشار از کاریکاتور بوده...».

دکتر حمید مولانا درکتاب ســـیر ارتباطـــات اجتماعی می‌نویســـد در ســـال «۱۹۰۷» «علیقلـــی خـــان صفراف» که مدتی مدیر روزنامه‌های «احتیاج» و «اقبال» چاپ تبریز بود روزنامه فکاهی دوم ایـــران را به نام «آذربایجان» منتشر کرده این روزنامه به دو زبان فارسی و آذربایجانی چاپ می‌شد و علیقلی خان صفراف موفق شـــد گاهی کاریکاتورهای خود را به رنگی نیز چاپ کند. او از نخســـتین ناشران ایرانی بود که چاپ رنگی در روزنامه به کار بردند. مطالب فکاهی «آذربایجان» مثل «طلوع» سیاسی و اجتماعی بود و جنبه ســـرگرمی و تفریحی خالی نداشت.

اما به یک روایـــت دیگر، روزنامه ادب در پیدایـــش اولیـــه کاریکاتور ایران، جایگاه ویژه‌ای دارد. نخستین روزنامه کاریکاتـــوری ایران، «ادب»، به همـــت ادیب‌الممالـــک فراهانی، شاعر نامدار انتشـــار یافت. ادب پس از مسافرت ادیب‌الممالک از تبریز به مشـــهد از ۱۴ رمضان ۱۳۱۸ قمری (۱۲۸۰ شمســـی/ ۱۹۰۱ میـــلادی) تا شـــوال ۱۳۲۰ قمری در این شهر انتشـــار یافت. ایـــن روزنامه با چاپ سنگی و خط نستعلیق به مدت سه سال در مشـــهد منتشر شد. در سال سوم، کاریکاتورهایی ساده و ابتدایی توسط حسین الموسوی، نقاش‌باشی آستان قدس رضوی ترسیم می‌شد. احتمـــالاً وی را می‌توان نخســـتین کاریکاتوریست مطبوعاتی نامید.

نخستین شـــماره دوره جدید این روزنامـــه دوشـــنبه ۲۷ رجب ۱۳۲۱ قمـــری (۱۲۸۲ شمســـی/ ۱۹ اکتبر ۱۹۰۳) در تهـــران منتشـــر شـــد. در شـــماره ۱۴۵ ســـال چهارم این روزنامـــه درباره ســـبک تـــازه آن به قلم مجدالاســـلام چنین نوشته شده اســـت: «بعضی از هواخواهـــان اداره ادب از میرزا چنین طلب کرده و دو مطلب خواسته‌اند. اول اینکه خواهش کرده‌انـــد که این روزنامـــه با حروف سربی طبع شـــود تا مبالغی به رونق او بیفزاید ولی ما به واسطه تصویرات رؤســـای دولـــت و بـــزرگان ملت نو ساختن (کاریکاتور) که در نظر ارباب نظر خیلـــی مطبوع اســـت و نبودن دستگاه کامل مطبعه حروفی از قبول این مسأله معذوریم....»

از این نوشـــته بیـــش از یک قرن می‌گـــذرد. در آن زمـــان برای چاپ تصویر حتماً باید از شیوه چاپ سنگی استفاده می‌کردند. برای این کار آنها مجبور بودند روزنامه را به دو شـــیوه ســـنگی و ســـربی به چاپ برسانند؛ صفحه‌های داخلی با چاپ ســـنگی و سربی و روی جلد که دارای کاریکاتور و با تصویر بود با چاپ ســـنگی. این روش تا مدت‌ها در نشریات ایران به ضرورت امکانات آن زمان به صورت سنت درآمد. در آن دوره امکان چاپ کاریکاتـــور در صفحه‌های داخلی که در پیشـــرفته‌ترین شکل آن به روش چاپ ســـربی انجام می‌شـــد، وجود نداشـــت. چون برای چاپ کاریکاتور باید یک کلیشه از آن تهیه می‌شد که این کار مستلزم مخارج زیادی بود. از این رو تا مدت‌ها در صفحات داخلی تنها از نشـــانه‌های تصویری خاصی مثـــل گل و بوتـــه، گلدان، ســـتاره، خورشـــید یا نمادهای تصویری ساده استفاده می‌شد. با شروع مشروطیت، نقاشـــی کاریکاتـــوری و جدی جای خود را در مطبوعـــات غیردولتی که چند ســـالی بود نشـــر آنها آغاز شده بود، گشود. به جای تصاویر توصیفی یا چهره پرتره رجال و درباریان که در گذشته روزنامه‌های درباری و دولتی به آن گرایش داشـــتند، تصاویری از وقایع سیاسی با جایز بودن جنبه‌های انتقـــادی در روزنامه‌هـــا بـــه چاپ می‌رسید. شیوه چاپ سنگی، لاتین و در سال‌های اخیر جنبش مشروطه، چاپ مسطح با استفاده از حروفچینی سربی بود.

منابع: (۱)طنـــز درمطبوعات دوره آغازین مشـــروطیت ، (۲) پیشینه کاریکاتـــور در مطبوعـــات ایران، (۳) کاریکاتور در ایران

نمایه

بهناز معزی
روزنامه‌نگار و کارشناس ارشد ارتباطات

آینده ارتباط خردسالان با شبکه‌های اجتماعی

پیدایش رسانه‌های نوین و تحول ارتباطات، چنان در روابط اجتماعی و جنبه‌های مختلف زندگی تأثیر گذاشـــته که تمام معادلات پیشـــین انسان را تغییر داده است و این در نظام خانواده، اعم از ارتباطات والدین و کودکان مشهود است.

گذشـــته از بحث «انقلاب» ارتباطاتی و تأثیرات آن بر سبک زندگی، در این مطلب به امکاناتی که این ابزارها برای بچه‌ها در خانواده و جامعه فراهم کرده است، توجه داریم؛ امکاناتی که اهمیت داشتن سواد و دانش سنتی را زیر سؤال برده است.

برای روشن‌شـــدن مطلب، داســـتانی را به عنوان طرح مسأله مطرح می‌کنیم. چندی پیش، «علی»، کودک چهارســـاله‌ای که به خاطر تب و اسهال نیمه‌شـــب را با پدرش در بیمارستان می‌گذراند، تمام شب، با تلفن همراه پدر از طریق شبکه وایبر از بیمارستان با مادرش در تماس بود. جالب توجه شـــیوه این تماس است؛ این کودک مثل این عبارات «هاهاتاتالبلبیبیسبلســـی تیایلشـــتس» بی‌معنـــی را چندین بار برای مادرش می‌فرستاد و در پاسخ کلمات با معنی مثل «مامان قربونت بره و زودی بیـــا و...» را چندین بـــار دریافت می‌کرد که بدون خواندن آنها داســـتان ذهنی خودش را از این گپ اینترنتی برداشت می‌کرد و لذت می‌برد. بعد از آن از شکلک‌ها و تصاویر قابل ارسال استفاده می‌کرد که بیشـــتر از عبارات، برایش معنا داشت و نهایتاً پیام صوتی برای مادرش می‌فرستاد.

صرف‌نظر از استعداد کودکان امروز، که بسرعت شیوه استفاده از این ابزارها را می‌آموزند، این پرســـش‌ها را که با وجود این ابزارهای ارتباطی، آیا جایگاه ســـواد و اهمیت ســـواد رســـانه‌ای با وجود این نوع ارتباطات کمرنگ می‌شـــود؟ آیا بشر با داشـــتن تکنولوژی در برقراری ارتباط، به ســـمت دوران کهن غارنشینی که از طریق سمبل‌ها و دیوارنگاشت‌ها و... پیام می‌دادند، برمی‌گردد؟ آیا این روند تعاریف جوامع از توسعه یافتگی را بر هم می‌زند؟ در ذهن پررنگ می‌کند.

اما در کنار روند رشـــد تکنولوژی‌های رســـانه‌ای، امروز این نظر که «هیچ تکنولوژی‌ای بد نیســـت، سعی کنید تکنولوژی‌ها را بشناسید و از مزایایشـــان به نفع خود و کودکانتان استفاده کنید» بیش از پیش، قابل تأمل است.

اهمیت فضای ارتباطی کودکان و حفظ آنها در برابر تهدیدها موجب شده که در ســـطح کلان برای آن تصمیم‌هایی گرفته شود؛ چنانچه در خبرها هم می‌بینیم «نخستین شبکه اجتماعی ویژه والدین و کودکان با عنوان نی‌نی فیس، راه‌اندازی می‌شود.»

در این زمینه نکاتی مورد توجه کارشناســـان تربیتی اســـت: «میزان، نحوه و انگیزه‌های اســـتفاده کـــودکان و نوجوانان ایرانی از رســـانه‌های سنتی و جدید»، «میزان و نحوه استفاده کودکان و نوجوانان از رسانه‌ها در ایران و دیگر کشـــورها»، «چگونگی اســـتفاده کودکان و نوجوانان از رسانه‌های سنتی و جدید در ایران» و...

در این بین روانشناســـان و جامعه‌شناســـان حـــوزه ارتباط و رفتاری نیز «اثرات رســـانه‌ها بـــر کـــودکان و نوجوانان» را دنبـــال می‌کنند از جمله:«شناخت‌شناســـی نحـــوه دریافـــت، درک و پـــردازش اطلاعات رســـانه‌ای در ذهن کودکان و نوجوانان»، « نقش رســـانه‌ها در آموزش مهارت‌هـــای شـــهروندی و رفتارهـــای مدنـــی کـــودکان و نوجوانان»، «اثرات رسانه‌ها بر بهزیستی و رفتارهای مثبت در کودکان و نوجوانان» و...

شـــکننده بودن کودکان در برابر جریان‌های ناشـــناخته شـــبکه‌های اجتماعی از دلایل بررسی اهمیت این موضوعات است.

ایران چاپ

آیا چشم بادامی‌ها هم می‌خواهند از آب گل آلود کارون ماهی بگیرند؟

روزنامه نور خوزســـتان- این نشـــریه علاوه بر استان خوزستان در ۷ اســـتان همجوار نیز قابل دسترســـی است. بخشی از ســـرمقاله روز ۲۰ اردیبهشت ماه این روزنامه ازنظرتان می‌گذرد:

... طبق گفته‌ها و شنیده‌ها قرار است ایران با همکاری شرکت دیلیم کره جنوبی، ســـاخت ســـد بختیاری بر روی رودخانه دز و اجرای طرح بهشـــت‌آباد و انتقال آب از سرچشمه‌های کارون را کلید بزند! موضوعی که حســـونی زاده، معـــاون مطالعات پایه و طرح‌هـــای جامع منابع آب ســـازمان آب و برق خوزســـتان در گفت‌وگو با پیـــک راوی از آن اظهار بی‌اطلاعی کـــرد و گفت: از امضای چنین قراردادی بی‌خبر هســـتیم و تاکنون خبری در این زمینه از وزارت نیرو به ســـازمان آب و برق استان نرسیده است!

با اظهار نظرهای اخیر اســـتاندار یزد و شـــاخ و شانه کشیدن وی در خصوص انتقال آب کارون به اســـتان متبوعش و انتشار خبر ورود چشم بادامی‌ها به طرح بهشت‌آباد و ساخت سد بختیاری تنها باید این را گفت: «عجالتا هردم از این باغ بری می‌رسد، تازه تر از تازه تری می‌رسد.»

■ **دعوا بر سر مسافر**

هفته نامه «ســـخن تازه» در شهر سیرجان منتشر می‌شود. تعداد زیاد نشـــریات به نسبت جمعیت شهر ســـیرجان باعث شده اســـت که بومی گرایی بر محتوای این نشریات غلبه کند، زیرا بـــرای رقابت با هم ناچارند کـــه مســـائل ملمـــوس مردم شهرشـــان را منعکـــس کنند.

بخشی از یک گزارش این نشریه به قلم لیلا گلزاری از نظرتان می‌گذرد:

ســـه‌راهی کرمان، جایی که از قدیم جا افتاده و ماشـــین‌هایی برای حمل مسافر در مسیر کرمان می‌ایستادند.

پس از تغییر و تحول و برای ایجـــاد امنیت، جایگاهی برای پژوهای کرایه‌ای شـــد و سرانجام به علت شلوغی شـــهر، پژوها را جابه‌جا کردند به مکان جدیدشان؛ یعنی بلوار قاآنی. در نتیجه مکانی که از قدیم‌الایام در ذهن همـــه جا افتاده که برای رفتن به کرمان، به ســـه‌راهی کرمان بروند، خالی شد و کم‌کم ســـر و کله ماشین‌های شخصی در اینجا پیدا و مســـافران ماندند با ماشین‌های شـــخصی که آماده جابه‌جایی مسافر هستند.

ماشین شخصی‌هایی که بدون پرداخت هیچ هزینه و مجوزی آزادانه مسافران را بدون داشتن بیمه سرنشین به مقصد می‌برند.

همین باعث دعوا و درگیری و گاه کتک‌کاری و نارضایتی اتوبوس‌های مسافربری و پژوهای کرایه‌ای مسیر سیرجان به کرمان شده است.